

frit valg mellem offentlige plejehjem og andre boformer som f.eks. private plejehjem, hvor pengene følger den ældre.

Når der i forespørgslen er nævnt retssikkerhed for de ældre og de handicappede, havde det nok været en god idé, hvis forespørgerne lige havde givet de nyoprettede ældreråd og klageråd tid til at fungere først, så vi havde fået en dialog med de ældre selv. Derved får de ældre størst mulig indflydelse på de ydelser, der tilbydes, og på, hvordan de udføres. Men jeg vil godt gentage: Den største retssikkerhed, vi kan give de ældre og de handicappede, er det frie valg. Så fravælger man nemlig selv det, man ikke er tilfreds med.

I den grundtanke, der er kommet til udtryk i udkastet til den nye bistandslov, vil vi godt sige fra Venstres side, at vedrørende ældreservice er der elementer heri, som Venstre godt kan have sympati for, nemlig tanken om, at den enkelte skal have en mere personligt rettet service. Her-ved kan hjælpen også målrettes bedre mod de svage ældre og de handicappede, og vi vil godt medgive, at det kan give problemer i dag.

De senildemente er en gruppe, der fortsat vokser, og rundt om i kommunerne bygges der mange forskellige former for beskyttede enheder og bofællesskaber. Man kalder dem ved forskellige navne, men målet er vel nogenlunde det samme. Det er et område, vi i Venstre er meget optaget af, for her handler det om en gruppe borgere, der ikke selv kan fortælle om deres problemer, og om nogle pårørende, der undertiden føler sig ladt i stikken. Derfor vil jeg godt spørge socialministeren, hvordan det går med den undersøgelse, hvor man ville prøve at finde ud af retssikkerheden med hensyn til låste døre eller ikke låste døre: Hvordan går det med at indsamle erfaringer fra kommunerne, og hvordan vil man løse de problemer? Når vi ser ud over det ganske land, er der jo utrolig mange kommuner, der aldrig har problemer på det område, og hvad er grunden til det?

Som sagt gøres der et stort arbejde rundt om i kommunerne for at give de senildemente en tålelig tilværelse; men gøres der nok, og er det godt nok? Er det altid den rigtige diagnose, de ældre har fået hæftet på sig? Er det reelt en helt anden sygdom, som kunne helbredes eller afhjælpes med den rigtige medicin? Har vi hånd nok om indholdet i hverdagen? Er vi stadig gode nok til at uddanne det personale, som udfører det store arbejde? Hvor langt er vi kommet med hjælp til de pårørende? For slet ikke at

tale om: Hvordan ligger det med forskning på dette område? Det er vigtigt, at vi fortsat diskuterer de emner, både for at inspirere hinanden og kommunerne og for at få stadig mere viden på området. Det er der nemlig brug for.

Venstre ønsker størst muligt samarbejde mellem sygehuse, plejehjem, familien og den ældre. Det er vigtigt, at patienterne oplever, at der er en sammenhæng i tiden før, under og efter en indlæggelse. Ved at etablere bedre fast samarbejde i form af aftaler kan de forskellige parter i det offentlige system udnytte de stærke sider i opgaveløsningen. Behovet for samarbejde skal også ses i lyset af, at der ofte er tale om patienter med nogle uklare symptomer, hvor både en lægelig og en social indsats er påkrævet. Det gælder specielt på det psykiatriske område, men som sagt også med hensyn til bl.a. de senildementes behov. Et samarbejde kan medvirke til, at ældre ikke sendes frem og tilbage mellem hjem og sygehus, som vi desværre alt for tit oplever, og dertil kommer den store gruppe af patienter, der har behov for hjælpemidler og genoptræning efter udskrivningen.

Venstre ønsker menneskeverdige og anstændige forhold for vore ældre, vore handicappede og vore syge. Kvaliteten af et samfund skal fremgå af den måde, de ældre og de handicappede behandles på. Men det er ikke et politisk ansvar alene, det er et ansvar, der påhviler os alle.

Venstre ønsker fleksibilitet, frihed til at vælge personlige løsninger og tryghed – også i førpensjonsalderen – i fremtidens ældre- og handicap-politik. Vi er også stærkt optaget af, at folkepen-sionens grundbeløb skal genoprettes, og at opsparing ikke skal forringes ved nye afgifter.

Vi synes, at forespørgslen indeholder en klar tone af mistillid til vore kommuner, til det kommunale system og til hele det kommunale selv-styre. Det er et dårligt udgangspunkt, hvis vi skal løse vore ældres problemer. Det er kommunerne, der er tættest på borgerne, og derfor mener vi også, det er dem, der kan og skal tilbyde den bedste lokale service i en dialog med ældrerådene.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det to gange blevet sagt, først af Socialdemokratiet og nu også af Venstres ordfører, at det er en meget bred debat, og det er rigtigt. Men alle enkeltelementerne i denne forespørgsel har været diskuteret enkeltvis og har